ꝛ ecōuerſo ſupbia defectū h9
ſbiectionis ſm ſcꝫ ꝙ aliquis
extollit ſe ſup id qđ eſt ſibi p̄
fixū ſm dīnam regulā vel men
ſurā qua menſus eſt nob deus
vn̄ eccaſt. x. Supbia hoīs
eſt apoſtotare a deo. vbi etiaꝫ
inobediētia nōtur. Secūdo p
hibetur hic accidia quā tedet
diuini obſequij ꝛc̄.

Capitulū ſecundum.

Circa primū p̄ceptū
pticulare vicꝫ de tenē
da verā fide que ſb p̄
cepto cadit. mar. vl. Qui credi
derit ꝛ baptizatus fuerit ſaluuſ
erit. Qui vero non crediderit
cōdenabitur: Tria pn̄cipalit
ponētur. Primo q̄ ꝛ quot cre
denda ſint ſimplici xp̄iano. i.
non hn̄ti curā aiaꝝ. nec offici
um docendi publice ſcripturā
ſacrā. Secūdo qn̄o ꝛ qualiteꝛ
credere debeam9 credēda. Teꝛ
cō quotuplices hoies. p̄ceptū
a hoc tranſgrediantuꝛ. Cū
tū ad p̄mū nōndū. ſm tho. 2. 2.
. q. 2. ar. viij. ꝛ ſm alios docto
res ꝙ cuilꝫ ſimplici ſuffic̄. ad
ſaluteꝫ credere explicite ea q̄
ōtinētuꝛ i ſimbolo aploꝝ ꝛ qꝛ
ibi articuli cōmūes cōtinētur
ordiate breuiteꝛ ꝛ vtiliteꝛ Id
circo ſtatuit eccīa tales ee̅ cre
dendos a ſingulis. ꝛ addiſcē

dos eſſe. Et ſunt numero. xij.
articuli ōſiderādo auctores eo
rū qui fuerūt duodecī apl'ꝫ di
ſtiguēdo ſm credita ſūt. xiiij.
ſcꝫ ſeptē de dīnitate. ꝛ ſeptem
de hūanitate. qꝛ fides vidꝫ ea
i quibꝫ felicitabimuꝛ. Eſt aūt
vita eterna. ut dꝛ p xp̄m. io. x
vij. ut cognoſcant te ſolū verū
deū ꝛ quē miſiſti iheſum xp̄m
Primus igitur articulus reſpi
cit vnitatem diuine eſſentie.
Secundus patrem Tertius
filium. Quartus ſpūm ſāctum
Tres alij cōcernunt opacōeꝫ
dei ad extra q̄ ad triplex op9
p̄mum nature. ibi. creatoꝛem
celi ꝛ terre. ſecunđ op9 eſt gra
cie. Credo eccīam ſcām catho
licam ſcōꝝ ōmūionē. remiſſio
nem pccōꝝ. ꝛ ſub hijs cōtinē
tur oīa ſacrā. terciū glorie.
carnis reſurrectionē. ꝛ vitam
eternam amen. Septem de
humanitate ſūt. Primus. con
ceptus de ſpū ſācto. Secūd9
nat9 ex maria virgīe. Terti9
paſſus crucifixus mortu9 ꝛ ſe
pultus. Quartus. deſcēdit ad
inferna ſcđm aīam. Quintus
reſurrexit a mortuis. Sextuſ
Aſcendit ad celos ſedꝫ ad dex
teram patris ōmipotētis. Sep
tim9. inde venturus eſt iudica
re viuos ꝛ mortuos. Hoſ b
articulos ſic ſcire ordinate.
ſic diſtinguere et enumerare

non ē neceſſariū cuilibꝫ ſimpli
ci fideli ſꝫ ſufficit ⁊ exigitur · p̃
mo ꝙ credat itelligat ⁊ aſſen
tiat in genere ⁊ implicite oībꝫ
que credit ecc̄ia catholica ⁊ ꝙ
nulli articulo explicite diſſen
tiat · ⁊ ſic ſimplices oīa credūt
licꝫ implicite ſolum · que maio
res credunt inq̄ꝫtum maiores
adherēt doctrine diuine · ſic ei
ſcd̄m greḡ · ſup iob · i · Boues
arabant ⁊ aſine id ē ſimplices
paſcūtur iuxta eas · vñ apl̄us
· i · cor̄ · iiij · Imitatores mei eſto
te ſicut ⁊ ego xp̄i · Secūdo exi
gitur ꝙ quis in ſpē cognoſcat
illos articulos ⁊ explicite · ſeu
iſta de quibus feſtiuatur in ec
cleſia in feſtis principalibus
anni · vnde dicit tho · vbi prius
ar · vij · poſt tēpꝰ gratie reuela
te · tā maiores q̄ꝫ minores tenē
tur hr̄e fidē explicitam de xp̄i
miſterijs p̄cipue q̄ꝫtum ad ea
q̄ cōmuniter in ecc̄ia ſolēniſan
tur ⁊ publice ꝓponūtur · ſicut
ſunt articuli incarnacōis ut ſu
pra · Et ꝙ ut dicit thō · vbi ſup̄
ar · viij · Miſteriū xp̄i expli ci
te credi nō pōt ſine fide trinita
tis q̄ in miſterio xp̄i hic cōtine
tur utputa ꝙ filius dei carnem
aſſumpſeit ⁊ p gratiā ſpūſſan
cti mūdū renouauerit · Et iterꝝ
de ſpūſācto cōceptus fueit ido
poſt tēpus gr̄tie diuulgate te
nētur omnes ad explicite cre
dēdū miſteriū trinitatis · ⁊ etiā
ōnes q̄ renaſcūtur in xp̄o hoc
adipiſcuntur p inuocacōēꝫ tri
nitatis ſcḋm illud math · vltīo ·
Eūtes in mūdū vniūſū docete
oēs gētes baptiſātes eas i no
mine pr̄is ⁊ filij ⁊ ſpūſſcī hec
tho · ¶ Hic declarat de articul̄ c
latiꝰ ioh̄ · kunſeym tractatu de
erudicōe ꝯfeſſorꝝ ſic Tenetur
inquit ſimplex ut in ſpetie cog
noſcat ⁊ credat articulos ſeu
iſta de q̄bꝰ feſtiuatur in feſtis
principalibus anni · Tenent̄
enim tales iuxta illḋ quod ce
lebratur in feſto trinitatis cre
dere ꝙ tres perſone in diuinis
ſunt vnus deus creator omniū
rerum · in cuiꝰ trinitatis ſeu p
ſonarum nomine baptizātur
Itē tenētur credere ſcḋm feſtum
natiuitatis xp̄i ꝙ filius dei natus
ē ex virgīe maria · Itē cir̄ paraſ
ceuē ꝙ xp̄s ſit paſſus ꝓ nobis
mortuꝰ ⁊ ſepultus · Itē cir̄ pa
ſcha ꝙ reſurrexit ⁊ ꝙ reſurge
mꝰ vere · Itē cir̄ aſcēſionē ꝙ aſ
cēdit in celū · cir̄ pēthecoſtē cri
ſtū miſiſſe ſpūm ſāctū aplis ⁊
ecc̄ie · Rō vna ecc̄ia ſit ex̄ quā
nō ē ſalꝰ · ⁊ vnū caput ecc̄ie in
terris · cir̄ corpis xp̄i feſtum ꝙ
xp̄s vere ꝯtinetur in eucariſtia
Et ꝯſequēter ſacrām · pn̄ie ⁊
oia alia ſacr̄mēta in medicinā
a xp̄i paſſiōe nob̄ effluxa · Cir̄
feſtū oīm ſāctorꝝ ꝙ ſiat finale

iudicium. Reſurrectō mortuoꝝ
Remuneracō bonoꝝ in eterna
btitudine in regno celoꝝ. ma
loꝝ puītio in eterna dānatio
ne in iferno. ⁊ ꝑ ꝯſequēs ꝙ bo
na ſunt facienda ⁊ mala cauē
da. Hec ſūt que quilibꝫ fidel'
adultus explicite credere tene
tur. ⁊ aſſenſus dꝫ eſſe reſpectu
oīum articuloꝝ ⁊ credendoꝝ.
ut pmo tactū eſt. ſꝫ apphenſio
in ſpē. non eſt ñ eoꝝ q̄ iam ſūt
d ſecūdo enumeāta. ¶ Racō aūt
dictoꝝ eſt ſm bonauen. in. iij.
circa diſtin. xxxvij. quia ſi ali
q̄s excuſaretur de infimis ſeu
ſimplicib9 a talibꝫ credendis
explicite in ecc̄ia. hoc maxime
eſſꝫ ex ignorantia. ſꝫ hoc non.
cū articuli tales ſint de tā mai
feſtis ꝙ nō pn̄t latere ſine cul
pa. Sūt enim aliqui articuli
tam manifeſti. ꝙ nullus xp̄ia
nus hn̄s vſum racōis ignorat
eos ñ oino negligat. ⁊ ꝯtem
nat dei cultū ⁊ ſalutem ꝓpriaꝫ
⁊ ꝑ ꝯn̄s taliū ignorantia non
eſt ſine culpa. niſi forte quis
excuſaretur de illoꝝ noticia ꝑ
defectum doctoris. vel ꝑ breui
tatem vite. poſt icep tū vſum
rōnis. vel ꝑ imbecillitatē vſus
rōnis. nam ꝓpter vltimū hoc
dicit ſco. in. iij. d. xxv. non req̄
ritur in quolibꝫ nec̄ario. etiam
ꝓ ſtatu iſto. ꝙ oēs iſtos arti
culos explicite ⁊ diſtincte cre

dat. qꝛ deus nullū obligat ad
ipoſſibile extr̄ de re. iu. li. vi. ne
mo eni pōt ad ipoſſibile obli
gari. ⁊ ideo ſi quis rudis eſt.
qui non pōt ꝯſiderare quid ſit
natura. ⁊ quid pſona. non eſt
nec̄e ꝙ habeat actū explicitū
de articulo ptinēte ad nature
vnitatem ⁊ pſonaꝝ trinitatē
diſtincte. ſicut hn̄t clerici lrati
ſꝫ ſufficit ſibi ſi non pōt hmōi
diſtictionem intelligere quia
nec t'minos. ꝙ credat ſicut q̄
libet credit vſum hn̄s racōnis
hec ſco. nō tn̄ videtur aliquis
tam groſſus vtens racōe qui
non poſſit aliqualiter manu
ductiōib9 ⁊ exemplis ad mi
ſterium trinitatis intelligē
dū aptari. ¶ Dicitur etiā ſecū e
do niſi quis excuſetur ꝓpt' bre
uitatem vite vnde querit Alti
ſidiorenſ in. iij. ſuo mateia de
fide. in quo inſtanti primo hō
teneatur credere ſub pena pri
uacōis caritatis dabilis. Et po
nit caſum ꝙ puulus ſtati poſt
baptiſmū deferatur ad paga
nos. ⁊ ibi moret' vſqꝫ ad ad
ultā etatē. Rn̄det ꝙ ſm aplm
Inuiſibilia dei a creatuā mun
di. ꝑ ea q̄ fcā ſūt intellecta con
ſpiciūtur. ergo ad hoc ꝙ aliq̄s
credat oportet ꝙ prius conſi
deret viſibilia. ⁊ ꝯferat illa ſue
cāe. ſed ad omīa iſta exigitur
tpis tr̄ctus. ideo ipoſſibile eſt

p ſe ꝙ aliq̄s in primo inſtanti
vſus racōis credat · nullꝰ aūt
tētur ad īpoſſibile p ſe · vn̄ nul
lus tenetur credere in primo i
ſtāti etatis adulte · Iudex enī ſe
cularis dat inducias ad credē
dum in ſe · ſ; quātum p̄ciſe tem
pꝰ deꝰ det ad huiuſmōi delibe
racōem nullus ſcit niſi deus · Ex
quo pat; ꝙ hoc argumētū nō
valet · iſte ē adultus ⁊ nunq̄
credidit in deū ⁊ ſic decedit er
go dānabitur · Racō eſt ꝙ nū
q̄ fuit in hora vel mora creden
di ⁊ ideo iudicatur ut puulus
donec tēpus deliberacōis fueit
elapſū hec ibi · Dicitur eciā no
tāter · niſi quis excuſaretur ꝓp
ter defectū doctois · vnde dicit
tho ī · iij · di · xxv · Si q̄s de miſ
terio incarnacōis credēdo vel
huiuſmoī inſtructorē nō ha
beret ei deus reuelaret niſi ex cul
pa ſua remaneret · vn̄ explica
cio eoꝝ que ſunt de neceſſitate
ſalutis · vel diuinitus hoī ꝓui
deretur p predicatorem fidei
ſic pat; de cornelio actu · x · vel
p reuelacōnem qua ſuppoſita
in ptāte liberi arbitrij eſt ut in
actū fidei exeat · Idē etiā ponit
· 2 · 2 · q · ij · ar · vij · vbi recitat exē
plum famoſum · Rō etiā refert
vincentiꝰ in ſpeculo hiſtoriaꝝ
li · xxiiij · c · Clxxij · Nā in ɔſtan
tinopoli quidā laminā aureā
inueit ⁊ ſub ea viꝝ iacentē cū
hac ſcriptura · xp̄us naſcetur
ex virgīe maria ⁊ credo in eum
ſub cōſtantini ⁊ hyrene tēpoi
bus · O ſol iteꝝ me videbis ꝓ
tunc autē hyrena ſiue helena
mater cū filio ſuo ſc; ɔſtātino
imperauit · ¶ Tercīō etiā opor
tet quēlib; ſimplicē interdum
explicite credere articulos nō
exp̄ſſe ɔtentos ī ſimbolo apſo
rum · puta cū eccīa condemnat
aliquē articulū cōtra hereticos
ī certa terra · vnde ſcōm tho · et
ſco · i · iij · Si ſit aliquid quod
credēdum ē qđ tn̄ cōmuniter
non predicatur ī eccīa · ſ; ꝓpo
nitur ſpālīter in vno loco de
nouo non eſt illud neceſſariū
ſimplici credere firmiter · Illi
tanq̄ vero adherendo · ymo
neceſſariū ē magis illi nō ad
herē quouſq; ſciat illud credi
ab eccīa tanq̄ verū · Et ſi hoc
ſibi cōſtiterit tenetur illi firmi
ter adherere · Sicut in morali
bus qn̄ ſunt altricacōes de ali
quo pccō qn̄ eſt peccatū mōꝛ
le · ut ſi vnus dicat expertus in
ſciētia ꝙ nō lic; ſic mercari · ali
us dicit ꝙ ſic tuciꝰ eſt ſic non
procedere quouſq; veritas pa
teat aliūde · Hic dic̄ ſco · in for̄
⁊ directe ɔcordat thō · Ex quo
pat; ꝙ ſi quis inter hereticos
nutritur nullum habēs docto
rē catholicū ſi errat ī neceſſaio
credēdis nō in toto excuſatur

Rıtia aut nimis cito credit ali
cui errori. aut diuinum auxili
um non inuocat. aut ſuis pec
catis exigentibus īformatorē
hr̄e nō meruit. ut dic̄. altiſſidi
g oreñ. ¶ Scđo pͥncipalit̄ ſcien
dū eſt. quō ⁊ qualiter credere
debeam⁹. deum colendo. Ubi
nōndum ꝙ modus fidei necā
rio eſt debite habēd⁹. videlicʒ
in corde p aſſenſum. in ore per
verbum. ⁊ in ope p p̄ceptorū
dei exercitium. Quo ad pͥmum
de credendo i corde. Sciendū
ꝙ act⁹ bitus fidei eſt credere
cognoſcere ſeu intelligere ⁊ fir
mit̄ aſſentire ac adherere hiiˢ
que lex xp̄iana nobis ꝓponit
credenda. Et ſic credere ſeu fi
des habʒ duo. ſcʒ apprehēſiōeʒ
ſeu ↄgnicōnem. ⁊ aſſenſū ſiue
adheſionem. Et quidam pl⁹
habēt de pͥmo. quidā plus de
ſecūdo. oēs tamen fideles vtrū
qʒ hn̄t. ⁊ ſecūdū vicʒ aſſentiē
ſeu adherere eſt magis merito
riū q̄ȝ pͥmū vicʒ ↄgnoſcere ſeu
apprehendere. De primo nō
nunq̄ȝ ſepe plus habēt lrati. et
de ſcđo ecōuerſo ſimplices am
plius. patet illđ. qꝛ ſimplices
firmius credūt nōnunq̄ȝ dcās
ſcripture q̄ȝ lrati. cuius ſignū ē
ꝙ ſimplices ſepe plus opibus
demōſtrāt ea que ſcriptura iu
bet q̄ȝ lrati faciant. ſi enim lrati
firmiter aſſentirent. ⁊ perfecte

vtiqʒ in op⁹ exirent. Signū
enim magne fidei eſt qn̄ fides
cordis in opus exuberat p ope
ra bona ex fide ꝓcedēcia. Si
gnum vero ꝑue fidei ē. qn̄ mo
dicū redūdat i virtutum exer
citia. Illa vtiqʒ, quib⁹ i ſpeāli p
fidē ē aſſencienđ cōp̄hendun
tur in articulo ſymboli ut ſup̄
patuit. Secūdo eciā exigitur
ꝙ quis interdū fidē ꝓfiteatur
ore. vnde. rō. x. Corde credit̄
ad iuſticiā. ore aūt cōfeſſio fit
ad ſalutē. vbi ſm̄ glō. ¶ Cor h
de credē ſufficit ad iuſtificacō
nē ſʒ oris ↄfeſſio exigitur cum
q̄s i martirio de fide q̄ritur qđ
martiriū multi fugerūt corde
credentes. ſʒ ore damnabiliter
veritatem negātes. vnde. lu. ix.
Xp̄s ait qui me erubuerit et
meos ſermones hūc filius ho
mis erubeſcʒ cū veneit in maie
ſtate ſua. Et math. x. Qui me
cōfeſſus fueit. cōfitebor ⁊ ego
eū corā patre meo. Dicit aūt
tho. 2. 2. q. iii. ar. ii. Confeſſio fi
dei eſt p̄ceptū affirmatiuū. iō
licʒ ſemp liget. nō tamen p ſp
ſʒ eſt necāria ad ſalutē in aliq°
loco ⁊ tpe qn̄ ſcʒ p obmiſſio
nem hui⁹ ↄfeſſiōis ſubtrāhere
tur honor debitus deo. vel eti
am vtilitas proximis impenden
da. puta ſi aliquis interroga
tus de fide taceret. ⁊ ex hoc cre
deretur vel ꝙ non haberʒ fidē

vel ꝙ fides nō eſt vera· vel alij
p eius taciturnitatē auerterē
tur a fide· In huiuſmoi eni caſi
b; cōfeſſio fidei ē de ncc̄itate ſa
lutis· Itē dic̄· ibi· in caſu ncc̄ita
tis vbi fides periclitatur: q̄lib;
tenetur fidē ſuā ꝓpalare· vel
ad inſtructionē alioꝝ fideliū
ſiue cōfirmationē· vel ad repmen
dum infideliū inſultacōem. Si
tn̄ turbacio infideliū oriretur
de ↄfeſſione fidei manifeſta abſ
q; vtilitate fidei vel fideliū: nō
eſt laudabile in tali caſu fidē
publice cōfiteri· vn̄ math· vij·
Nolite ſanctum dare canibus
neq; margaritas ſpergere ante
porcos· ne ↄuerſi dirupāt vos
Sed ſi vtilitas aliqua fidei ſpe
retur aut neceſſitas aſſit: ↄtēp
ta turbacōe infideliū debet hō
fidē publice cōfiteri ſcd̄; illud
math· xv· Sinite illos ſc; tur
bari ceci ſūt et duces cecoꝝ· hec
ibi· ¶ Sed quereres tenetur ne
aliquis ſb precepto martiriū
ſubire ꝓpter xp̄um ſc̄· thō· qd̄
libe· iiij· q· x· ar· ij· Illud qd̄ hic
queritur nō cadit abſolute ſb
pcepto id ē nō ē pceptū abſo
lute ſic honorare parētes· Sed
cadit ſub precepto ſcd̄; ꝑpara
cōem aīmi id ē in caſu· ſic ſc; ꝙ
hō habeat animū pparatū ad
faciend̄ illud qd̄ debitū reddi
tur ex aliqua cauſa occurrēte
Cū eni opus eſt et hoc exigeret

ſalꝰ alioꝝ homo debet eſſe pa
ratus ad hoc faciēdū· p hūc nā
q; modū ſuſtinere martirium
ꝓpter criſtū cadit ſub pcepto
qꝛ ſc; hō debet habere animum
paratum ut prius permitteret
ſe occidi q̄ꝫ criſtū negaret vel
mōꝛliter peccaret· Et ſic etiam
relinq̄re ꝓpria bona cadit ſub
pcepto qꝛ deberet eſſe paratꝰ
aīmus xp̄iani magis ſuſtinere
rapinam bonorum ſuoꝝ q̄ꝫ cri
ſtū negare· vel mōꝛliter pecca
re· De hoc tn̄ multum ſecū cogi
tare et ad pticularia deſcendē·
an homo potius vellet tali vel
tali horribili morte plecti q̄ꝫ fi
dē negare vel mōꝛliter peccare
cauere debent ſimplices pſerti
ne ſeipōs cogitādo vel alloquē
do tēptēt· ſufficit eni in genere
de hoc hr̄e bonū ꝓpoſitū et ſpa
re in dei gratiā ꝙ bene actui eſ
ſent ſi neceſſitas adueniret· in
neceſſitatis eni articulo multi
prius etiam in fide exigui repti
ſunt diuino aſſiſtente auxilio
martirium aīoſiſſime toleraſſe
vn̄ thō· quodlib· i· q· viij· dic̄·
Cōtritus tenetur in generali
velle pati magis q̄ꝫ cumq; pe
nam q̄ꝫ peccare· ideo Anſelmꝰ
libro de ſimilitudinibus dicit·
ꝙ aliquis debet magis elige
re eſſe in inferno ſine culpa q̄ꝫ
in paradyſo cum culpa quia i
nocēs in inferno non ſentiret

penam. ⁊ pccõr in padiſo nõ
gauderet de gloria. Et qꝛ con
tricõ non põt eſſe ſine caritate
p quā oīa dimittunt̄ peccata
Ex caritate enim plus hõ dili
git deum q̄ ſeipſū. peccare aūt
eſt facere cõtra deū. puniri aūt
eſt aliquid pati contra ſeipſū
vñ caitas hoc req̄rit ut q̄libet
penā homo contritus p̄eligat
culpe Sꝫ in ſpāli deſcēdere ad
hanc penā vel ad iſtam nõ te
netur. Quinymo ſtulte face
ret ſi quis ſeipm̄ vel aliū ſollici
taret ſup hmōi pticularibꝰ pe
nis Manifeſtū eſt enim q̄ ſic
delectabilia plꝰ mouent in pti
culari oſiderata q̄ i cõi. Ita ter
ribilia plꝰ terrēt. ſi in pticula
ri cõſiderentur. Et aliqui ſunt
q̄ in minori tēptacõne non ca
dūt qui forte i maiori caderēt
Sicut aliq̄s audiens adulteri
um nõ incitatur ad libidinē
ſꝫ ſi p cõſideracõnē deſcendat
ad ſingulares illecebras ma
gis moueret̄. Et ſimilit̄ aliq̄s
non refugeret pati mortē pro
xpõ. Sꝫ ſi p cõſideracõeꝫ deſcē
deret ad oſiderādum ſingulas
penas magis retraheretur. Et
ideo deſcēdere i talibꝰ ad ſin
gulaia ē inducere hoīeꝫ in tēp
tacõnem ⁊ pbere occaſionem
peccādi. hec thomas. Vtrū au
tem quis poſſit effici martir ſi
ne morte. Reſpondetur q̄ ſic.
ſex modis. de tribꝰ di. Bern.
triplex ē martiriū ſine ſanguī
ne. ſcꝫ parcitas in vbtate quā
habuit dauid. largitas i pau
ptate quā exhibuit tobias ⁊
vidua. Et caſtitas in iuuētute
qua vſus eſt Joſeph i egypto
Scdõꝫ gre. ec. triplex ē viꝫ pa
tientia aduſ̀ſorum vñ dic. ſine
ferro martires eē poſſumꝰ ſi pa
tiētiā veracit̄ i aīo cuſtodimꝰ
Cõpaſſio afflictoꝝ. vñ dicit.
oīs qui dolorem exhibꝫ in ali
ena ncc̄itate crucē portat i mē
te. dilectõ inimicoꝝ vñ dic. fer
re cõtumelias. odientē dilige
re. martiriū eſt i occulta cogi
tacõe. ¶ Sed queitur an ha k
bens caitatē impfectā poſſit ſu
ſtinere martiriū. hāc queſtio
nē mouꝫ ſcūs doctor qd̄ li. iiij.
.q. xxij. ſub hac forma. vtrum
aliq̄s abſqꝫ pfecta caitate poſ
ſit ſe ad martiriū offerre. Rñ
det in opibꝰ virtutū duo ſunt
attēdenda. ſcꝫ illud qd̄ ſit. ⁊
modꝰ faciēdi. Contingit aūt
idē factū qd̄ ſit ſm aliquā pfe
ctam caitatē ſiei etiā non ſolū
ab hñte puam caitatē ſed etiā
a nõ hñte virtutē. Sicut ali
quis nõ hñs iuſticiā põt face
re aliqd̄ opꝰ iuſtū. Sed ſi at
tēdimꝰ ad modū faciendi. is
qui non habet virtutē nõ po
teſt opari ſicut ille qui habet
nec ille q̄ habet puā ſicut ille

qui habet magnam qui opa
tur faciliter ⁊ prompte ⁊ dele
ctabiliter quod non facit ille
qui carʒ virtute vel qui paruā
habet. Hic ergo dicēdum eſt
ꝙ hoc opus quod ē offerre ſe
martirio vel etiā martiriū ſuf
ferre: pōt facere nō ſolū caitas
perfecta. Iuxta illud ioħā. xv.
Maiorem caitatem nemo ha
bet ut animam ſuam ponat ꝑ
amicis ſuis. ſʒ etiā imꝑfecta ca
ritas. vnde glō. ſup illud pš.
Dilexi mādata tua ſuper aurū
⁊ thopaſion dicit minima ca
ritas plus diligit dei legem ꝙ̃
milia auri ⁊ argenti ⁊ eadem
racōne ꝙ̃ omnia tp̄alia. Et qđ
plus eſt ille q̃ carʒ caritate ſe
offerre poteſt martirio ⁊ ſuf
ferre ſcđʒ illđ. i. corin. xiij. Si
tr̄ didero corpus meū ita ut ar
deam caitatē autē non habeaʒ
nihil mihi prodeſt. Sed cari
tas pfecta hoc facit prōpte ⁊
delectabiliter ut patʒ de laurē
tio ⁊ vincentio qui in tormen
tis hilaritatem oſtēderūt. hoc
aūt non poteſt facere caritas
imꝑfecta vel etiam ille qui cai
tate carʒ. hec thō. Qʒ an expe
diat imꝑfecto ſe ſbicere ſpōte
martirio. Re. ꝙ niſi diuinitus q̃s
ſit motus: hoc incautū ē Et ta
les in mag̃ multitudine repiū
tur fidē negaſſe ut pʒ per euſe
bium li. vi. eccaſt. hiſ. c. xxx.

Tercīo exigitur ut fidē q̃libet
fateatur ope. ſi vult ad vitā i
gredi ⁊ meritorie agere. nā fi
des ſine opib⁹ mortua ē iaco
bi. ij. Et ſi vis ad vitam ingre
di ſerua mandata. vbi thema.
¶ Tertio principaliter viden l
dū eſt quot genera hominum
p̄ceptum de fide tranſgrediun
tur. Sunt aūt quinqʒ. Primo
fidem addiſcere negligentes
nam in decretis p aug⁹. de cōſe
cra. di. iiij. Statutū eſt ꝙ pa
trini tenētur filios docere ſym
bolum apoſtolorum Et racō ē qr
ibi ea vel pauloplura ɔtinētur
ꝙ̃ quilibet credere teneatur ⁊
ordinate ibi articuli ponūtur
⁊ memorie facilius imprimun
tur. Tenentur inquā diſcere
neſcientes niſi excuſarētur ut
ſupr̄: imbecillitate ingenij. ca
rentia doctorum. aut ꝓpinqui
tate pueritie. Secūdo in fide
dubitantes nā tales dicuntur
heretici qui dubitant de fide ca
tholica ut patʒ auctoritate ex
tra de hereticis li. v. ¶ Vbi di m
citur dubius in fide infidelis ē
nec eis omino credēdum eſt
qui fidem veritatis ignorant
hec ibi: non credēdum dicit ap
paratus id eſt teſtimoniū eo
rum non recipiēdū. Et patent
illa de thoma ioħ. xx. cui criſt⁹
Noli eē incredul⁹ ſʒ fidelis. vn
⁊ didim⁹ dr̄ idē qr dubitauit

Racōe etiā patz· q2 dubitans
nō eſt ī fide· eo q nō aſſentiat
alicui articulo certo vel oībus
Et quia nō eſt in fide ē cōtra fidē
ſm illō mat. xij· et luc. xi· Qui
non eſt mecum contra me eſt
Sic apli fuerūt tpe paſſiōis
xpi licet ɔfirmati fuerint ī ad
uētu ſpūſſancti. nā glō· ſup
illud ps· Ego ɔfirmaui colum
nas eius dicit Aplos qui ī paſ
ſione titubauerūt Idem dicere
videt̄ beatus Aug9. ſatis ex
pſſe li· de origie. Ad venātum
vbi dicit latronē bene de xpō
et aplōs male de xpī diuinitate
ſenſiſſe. Tercīo pſumptuoſe ſi
dei articulos ſcrutari volentes
Sicut Aug9 · an̄ ɔuerſiōem
fecit: contra illud ecc· iij· Altio
ra te ne queſieris: et fortiora te
ne ſcrutat9 fueris et q̄ ſcrutator
ē maieſtatis opprimetur a glo
ria. vn̄ bernar: fidē ſcrutai pre
ſūptuoſe temeritas ē. credere
pietas eſt. noſcere vero vita
n eterna ē. Quarto fidem ore
negātes licet corde teneant ta
les mortaliter peccant· ut ſupra
patuit· q̄les fuerūt· Nicodem9
Ioſeph ab aromathia· et mul
ti principes iudeorum in xp̄m cre
dētes· ſz ne extra ſynagogam
eicerētur eū non fatētes. de q̄
bus habetur Ioh· xij· peccaue
rūt ei mortaliter· dic· ibi nico.
de lira· q2 pn̄cipes erāt qui pl9

tenebātur fidē aſtruere· et q2
erat de neceſſitate ſalutis xp̄m cō
fateri ibi· et ut ibidē d2 dilexe
rūt gloriā hominū magis q̄
gloriam dei. Nā ut dicit Tho·
2·2·q· C·xxxi· quādo quis glo
riā ſuā pfert teſtimonio dei ſi
cut cōtra pfatos principes di
citur· Similiter et petrus pecca
uit mortaliter negando xp̄m
ut probat thomas ī qōli. ſuis
Quīto heretici et ipſi creden o
tes· eorum defenſores. receptores
et fautores· Omēs iſti quoq2 eti
am ſūt excōicati qn̄ vitiū eorum
ī aliquē actum exteriorem pu
blice vel occulte progreditur
ut plura iura expſſe dicūt·

Terciū Capitulum·

Secūdo ſpes cadit ſub
precepto ut dicit ſā·
tho· 2· 2· q· xxij· arti· i·
vn̄ Iere· xvij· maledcus q̄ cōfi
dit in homine· et ponit carnem
brachium ſuum· et a dn̄o rece
dit cor eius· vnde ſpe etiā coli
tur deus corde q2 procedit ab
hitu infuſo. Eſt aūt ſpes vt a
dic· Mgr· in 3· diſ· xxvi· certa
expectacō future beatitudinis
veniēs ex dei grā· et meritis pre
cedētib9 Hic aūt tria pricipa
liter ſūt videnda· Primo q̄ prī
cipaliter ſperare et appetere de
beam9. Scdo quō cōtra hoc
mādatum excedāt deſperātes
Tercīo quō pſumentes· Circa